

Z ČESKÝCH VLASTÍ

Boje o českou školu v Předlicích. V Předlicích otevřena byla minulého roku nová matiční škola v bu-lově všem zákonitým podmínkám úplně vyhovující. Škola tato byla na pokyn Volkrátu zavřena tanním obecním výborem. Čtené české děti chodily dříve, pokud nebylo této české školy, do české školy v Břenicích. Čeští rodičové v Předlicích, aby urychlili konečné otevření předlické školy, usnuli se na počátku tohoto školního roku, že nebudou již posílali své děti do české školy v Břenicích a že budou je vyučovat soukromě doma. Okresní výbor v Ústí n. L. zamítl v těchto dnech odvolání podané proti zcela nezákonnému uzavření české matiční školy v Předlicích tamní obcí. V neděli konána byla v Předlicích schůze českého lidu, u níž bylo protestováno proti nezákonnému zavření české školy. Ke schůzi této byli pozváni také okresní hejtman z Ústí n. L. a obecní výbor v Předlicích se starostou v čele. Žádný z pozvaných se arci nedostavil. Proto vyslána byla k starostovi obce deputace, která žádala, aby českou školu dal otevřít. Starosta obce odmítl tak učiniti, protože nemůže přý jednatí proti usnesení obecního výboru, na jehož základě byla škola zavřena. Prohlásil dále a sice již po druhé, že k vůli české škole odstupuje ze svého úřadu. V pondělí ráno šly české děti v průvodu k české škole, kde jim byl vstup do školy zabráněn. Na to odešly děti provázené většinou svými matkami k obecnímu úřadu. V úterý opakovala se důstojná manifestace českých rodičů, a to před domem úředního náměstka starostova obchodníka Langhamra. Německé listy svolávají ovšem na manifestující české děti čtení, líčí s fantasií lepší věci hodnou nezbytnost českého zakročení proti manifestujícím. Logika Němců z Čech je věru úžasná. Napřed oloupí české děti o možnost vzdělání v mateřském jazyku a pak ještě na ně volají čtení.

Odstanění sokolských kapel. Ve schůzi předsednictva České Obce Sokolské dne 17. září, byl projednáván případ kofinský, kde tak zvaná sokolská hudba Knochova (Knoch sám již zemřel) účastnila se průvodu při nedávném sjezdu klerikálních. Bylo zjištěno, že hudba neměla kroje sokolské, avšak přes to usnesl se správní výbor Sokola I. v Kolíně odejmouti kapeli jméno "hudba Sokola kofinského" a zakázat jí užívání kroje i jiných odznaků sokolských. Předsednictvo Č. O. S. sehválo toto rozhodnutí a předložil výboru další návrh, že žádnému hudebnímu sboru nemělo být přístě udělovati titul sokolských kapel a kde bylo takové povolení uděleno, že se má ihned odvolati. Usnesení to lze jen schvalovati. Tyřova idea je příliš vznešená, než aby se její s vydělečným řemeslem kapel. Sokolství nemá nic společného s hudbou, jemu stačí úplně sokolská trubka.

Omyl. — Na jedné z pražských plovrům došlo letos k rozmarné epizodě. Mezi hosty zpozorován byl jeden hladec oholený, hezky urostlý, mladý muž hereckého vzhledu a záhy se rozneslo, že je to operní pěvec Mařák, host Národního divadla. Domnělý pan Mařák neváhal si mnoho pozornosti má věnované a hleděl si koupání až konečně, když vylezl z vody, jeden, který by rád si s ním byl pohovořil, dodal si odvaha a začal rozhovor. Rozpěl se mezi nimi tento dialog: "Tak jak se vám to u nás koupá ve Vltavě?" — "Pan Mařák trochu se zarazil slovem "u nás," ale odvětil: "Oh, krásně, co pak Vltava, ta je vždycky teplá. Vy má radče znát?" — "Ale ovšem, ovšem, jak pak bych vás, mistře neznal." přivědčoval neznámý a dodával: "Už ale přý musíte brzo zase domů?" — "To musím, bohužel." litoval mistře, "ale jednu věrad. Praha je přece jenom krásná." — "Hamburk se vám nelíbí?" — "Hamburk?" obrát se na něj udiveně "pan Mařák" s výrazem

člověka, který má obavu, jestli snad tazatelé náhle nepřeskočilo. "Tam jsem jaktěživ nebyl." — "Jak to — vy přece jste, mistře, engažován v Hamburce?" "Já? Co bych dělal v Hamburce? Já jsem farář z K. a jsem tady v Praze na několik dní na návštěvě." Po tomto vysvětlení, jehož svědky bylo asi dvacet naháčů, došlo ovšem k bouřlivému smích a také farář ardečně se zasmál, když porozuměl podivné titulatuře "mistře" a otázce o Hamburku.

Honba na sběha. — V okolí Turnova, podle všeho ve skalním městě hruboskalském, potuluje se již nějaký čas sběh 10. pl. zeměbrancekého z Ml. Boloslavi J. Romany. Romany uprchl koncem srpna od svého pluku, byl po několika dnech dopaden v Jablonci a dopraven do vězení. Odtud podařilo se mu uprchnouti a od té doby páchá krádež za krádeží. — Tak vloupal se v Seduhorkách do kanceláře úředního fideletství velkostatku, chtě vyloupiti centrální pokladnu, nedobytnou wertheimku, což se mu nepodařilo. Spokojil se tedy s menším obnosem peněz a několika cennými papíry ze zásuvky jednoho stolu, vzal odtud také revolver a zmizel, nikým nepozorován. Mimo to spáchal řadu menších krádeží. — Mezi kořisti jsou také dvě lovecké pušky s náboji. Aby byl učiněn konec tomuto řádění, usnuly se bezpečnostní orgány uspořádat na Romanyho pravidelnou honbu. Ve čtvrtek ráno o 4. hodině odebralo se 8 vojáků zeměbrany, 15. pěš. pluku č. 94, řada četníků, hajných a lesního personálu, celkem na 60 osob, do skal valdštýnských a hruboskalských, kde Romany dle všech známek se zdržuje, aby jej vypátrali. O příznivém výsledku pátrání se pochybuje jednak pro obtíž terénu, jednak proto, že Romany je podle všeho v neustálém styku se svými pomahači v Turnově i okolí. Až do večerjška nemělo pátrání účinku.

Drahé galantní dobrodružství. Dne 13. září seznámili se dva páni z Brna ve Vídni s nějakou ženštinou, která je žádala, aby jí vzali s sebou do Brna. Společnost vstoupila ve Vídni do vlaku a vzala si rezervované kupé. Cestou však oba páni upadli v hluboký spánek a vzbudili se teprve poblíže stanice Popice. Neznámá ženština k jejich velikému překvapení byla pryč. Vystoupila asi v Břeclavi, aniž se k nim rozloučila. Smutní pozůstatí začali si ovšem ihned instinktivně prohledávati kapsy a jeden z nich pohřšl náprsní tašku s 1,400 korunami. V Brně odebrali se oba páni rovnou na policii, aby učinili oznámení. Tam bylo jim předloženo album zločinců a okradených v něm zlodějků skutečně našel. Je to 25-letá prostitutka Rosina Gobeitsehová ze Sommererova, okres Most n. Litavou. Policie telegrafovala policejními fideletství ve Vídni a zlodějka byla na vídeňském nádraží dopadena, když se vracela z Břeclavi. Ukradených 1,400 korun bylo u ní ještě nalezeno. Byla dodána zemskému soudu.

Silný Slaba. "Policejtské řemeslo, pěkné řemeslo, ale někdy aby do něj tisíce hromů!" myslil si asi ondy strážníci, jež v počtu pěti pokřádal Karel Slaba, 22-letý zedník z Nadějkova, jednoho po druhém a chvílkami i dva najednou do bláta. Slaba cítil nějaký světobol a zaléval ho tak dlouho, až měl víc než moucha. A jeho o osm roků starší kamarád, zámečnick V. Škorpil, držel se sympatií se Slabou. Kolem 4. hodiny odpál, vrávorali oba dělníci po Rudolfově nábřeží a na kolech jdoucí dámy dělali hlasitě "vtípky." Zedník, ovšem. Někomu to nebylo vhod, zavolal "chocholouše," který oba bratry z mokré čtvrti jménem zákona vedl do chladičky Slaba šel tře, za to Škorpil tím více reagoval, dovolával se laskavě pomoci kolenáček a sliboval, že "až strážníci tu dráku roztrhají!" Najednou vzal Slaba do záseček strážník chtěl za ním, ale Škorpil

se mu pletl do cesty tak šikovně, že by byl Slaba utekl, nebýt dvou strážníků jiných, kteří celý průběh pozorovali. A byla honba ulicí Náprstkovou, Jilskou, Husovou, Michalskou i jinými. Pět strážníků vzadu, jeden Slaba vpředu. Škorpila, který tolik neutilkal, držel zatím dva strážníci jini. Až na Anenském náměstí byl Slaba dostižen. Ale vlastní práce teprv začala. Štěstí, že bylo bláto, takže zápasníci padali do měkkého. Slaba téměř stále nahoře, pod ním dva, tři strážníci, sotva jednoho srazil a přimáček, druhý, povstav, znovu dorážel na hrdiného mládce, až konečně všechna síla nepomohla, Slaba podleh. Leč maje již ruce na zad svého, vymrštil se náhle jako akrobat, postavil se skoro na hlavu a oběma nohama odkopl jednoho ze strážníků nejméně deset metrů stranou. Teprve v kosiťce nalezl Slaba křídleného klidu, z něhož probudil se až za pár neděl pod Karlákem! Nevědám, beztak přál do fenesla!

Dělala andělíčky. Na udání, učiněné policií, byla tyto dny zatčena v Ječné ulici porodní bába Johanna Nováková, protože "dělala andělíčky." Prohlídka, v jejím bytě vykonanou, při níž nalezena byla nástroj, sloužících ke zločinu této manipulaci a rozsáhlá korespondence, byla bába u svěřena.

Obrázek z manevrů. V jistém dvoře u Beehyne mělo býti ve stodole, odlehle stojící umístěno na noc větší množství vojska. Když se vojáci po 16-hodiném pochodu dostali konečně na určené místo, nalezli těžká, pevná vrata stodoly uzamčená. Nevěda si jiné rady, dal major rozkaz, aby vrata byla otevřena násilím. Alami to se nepodařilo. Tu vystoupil ze zadních řad infanterista Franta X. a poslušně "moldoval," že by vrata otevřel. Vždyť v tom má praxi! V "civilu" byl zlodějem a na vojné jen pro svoji dobrotu slouží už 7 let. Major kývl. Franta si prohlédl zámek, pohrál si s ním holou rukou rukou a už bylo otevřeno. "Vidíš, Franto," povídá major, "sedm roků sloužíš, ale dnes jsem s tebou poprvé spokojen!"

Policejní "zatykač." Napálil podvodník zloděje. Z Čáslavi přijel do Prahy fezičnický pomocník Karel Dvořák. Hned na nádraží zastavil ho jakýsi neznámý muž a dav mu několik otázek, představil se jako policejní "zatykač" a Dvořáka zatkl. Nejprve odebral mu celé jeho jmění 16 korun na hotovost a dovedl jej až do Bar. tolmějské ulice. Odtud poslal ho zpět, aby přišel druhý den o 11. hod. Dvořák druhý den přišel na policejní fideletství, byl však poučen, že ho někdo napálil. Záhadného "zatykače" mezi předloženími fotografiemi také poznal. — Ale úředník bezpečnostního oddělení poznal i Dvořáka a vzpomněl, že má tento na svědomí pár vroubků, totiž několik krádeží na Směchově. Byl proto i Dvořák zatčen a dopraven k trestnímu soudu. "Zatykače" hledá nyní policie.

Okraden za bílého dne před očima obecnictva. Obuvník J. V. z Vitkovice zajel si na kole do Mor. Ostravy, aby nakoupil koží. Když nákup obstaral, začal do hostince, kde přebral tolik, že se nemohl udržet na kole. Evázal tedy nakoupené kůže na řídítka a vešl kolo. V Schillerově parku, ve středě města, si sedl, aby si odpočinul. Usnul při tom. Když se probudil sledal, že kůže v ceně 60 korun jsou pryč a hodinky s řetízky a sřechny součástí kola, které lze odšroubovat. Policie zjistila, že zatím co obuvník spal, přiblížil se k němu dva známí pobertové a dělajíce jako kdyby ho budili, volali na něho: "Frantku vstávej," obrhli ho za bílého dne a před zraky čteného obecnictva o všechno, co se dalo odnésti.

Aspoň jeden den nblí dámu. Před několika dny propuštěna byla z vězení u kraj. soudu v Čechu Berta Biedermanová a A. že, známá slodička. Dlouhý doprava byla v řetech uzamčených a umohlousaných, leč asi třetí den na to objevila se na hlavní třídě v Aš umytá, namalovaná a nastrojená jako baronka. Z klubouku křivala se jí dlouhá plerovna, suk ně hustily hedvábná a ruce, zápleť, už leskly se zlatem. Po delší

procházce usdílila se v předním nášském hotelu, kdež jí policie, upozorněná její výstřední nádhrou, vykonala návštěvu. V jejím hostinském pokoji nalezeny byly bohaté zásoby voňavek, falešných copů, podložek do vlasů, pudrů a jiných toaletních prostředků, jejich cena representovala značný obnos. Ale 162 hotové peníze v obnosu několika set korun byly nalezeny a spořitelni knížka, znějící na jméno Jan Krippper, z níž právě byly větší obnosy vyvednuty. A tím byla vysvětlena záhada náhle přeměny slečny Berty. Berta se klidně přiznala, že knížku majiteli při jakémsi důvěrnějším zábavě ukradla. Když jí strážníci odváděli do věznic a s kýchlo okremálo soudu, prála flegmaticky: "Aspoň jsem byla také jednou celý den nblí dámu."

Brázka dreziny s nákladním vlakem. Dne 19. m. m. musel nákladní vlak, příjezdějící ze Zlana do Úperin zastaviti před úpeřinskou stanicí, poněvadž zvonění signál stanic ukazovalo znamení "stůj." Poslední vozy nákladního vlaku dosahovaly až do úpeřinského tunelu. Hned za vlakem vyjela z Zlanu drezina, obnazená šestí osobami. Poněvadž osoby na drezině seděly soudují, že již dávno projel vlak tunelem, jely jím plnou rychlostí a narazily na zadní vozy nákladního vlaku. Při tom byli čtyři lidé více méně těžce raněni a to traťmistr Malík a Pflogshoerl a dělníci Jos. Linhart a Ant. Šmejkal. Po první pomoci byli všichni poranění ponecháni v domácní ošetřování. Hmotná škoda je poměrně malá.

Místo králíka strelil student. Ve čtvrtek odpoledne 18. září ušil se v michálkovickém lese studující VII. třídy české realky v Mor. Ostravě Karel Škuta z Michálkovic. Když pak přišel do své práce, že zapoměl v le se zápisník. Vydal se tedy v pátek ráno do lesa, aby se po zápisníku podíval. Když pak přišel na místo, kde se ušil a jal se křoviny prohlížeti, padla pojeďnou střelná rána, která zasáhla studujícího na pravé ruce. První pomoc raněnému poskytl dr. Šule z Michálkovic. Na to odebral se studující do nemocnice v Mor. Ostravě, kde bylo konstatováno, že v pravé ruce uvízlo asi deset broků. Jak se později zjistilo, byl v pátek ráno hajný na čekáně a střílel do křaví v domněn, že jest tam králík. Případ bude míti soudní dobru.

Po stopách matky vražednice. Na trati u Měcholup blíže mílníku č. 129a nalezeno bylo novorozené ženského pohlaví se smrtelnými ranami na hlavice. Děťátko odneseno k porodní bábě Žizálové v Horních Měcholupech, kde za krátko skonalo. Vyšetřování zjistilo, že jde tu o zločin, jehož se dopustila neznámá žena, která porodívá ve vlaku novorozené, vyhodila je na trať u výše uvedeného místa. Tam bylo nalezeno hlídačnou trati Fr. Brandlena z Horních Měcholup. Příšerný tento čin se udal dne 16. září v osobním vlaku, který odjíždí v 5 hodin 44 minuty ráno z Benešova a přijíždí do Prahy v 7 hodin 29 minut. Pačatelkou jest asi 40-letá žena prostřední postavy, nápadně žlutých očí, obličejná v černý klobouk, černý nebo hnědý černý šat a v ruce měla malou kabelku. Vstoupila do vlaku dne 16. září v Čerčanech a žádala konduktéra, tvrdila, že je jí nevolno, aby jí dal zvláštní kupé. Konduktér vyhověl žádosti. Cestou ku Praze ve vlaku porodila a dítě vyhodila. Na nádraží Frantiska Josefa vystoupila a zmizela. Konduktér sice nalezl ve vagoně množství soedlé krve, ale teprve, když povolaly ženy, aby vagony umyli, poznaly příčinu. Neznámá žena odebrala se z nádraží k porodní bábě, která jí přispěla pomocí. Dne 18. září o půl 3. hodině odpál. byla týmž konduktérem, který jí dne 16. ráno vykázal zvláštní místo ve vagoně na stanici Vítězvy-Přivory viděna, kde sešla na perroně z jinou ženou. Zdá se, že pochází ze šikovského, benešovského neb čekobrodského okresu a že jela do Prahy porodit. Aby odstranila veškeré stopy po sobě, vrátila se jiným směrem drabou domů.

MATELI NEBO NA PRODEJ — Než se prodá, 480-00 si omlouvá da listu uskute.

Roku 1913
Výprava k slavnostem Husovým
V PRAZE
Příhlásky přijímají se již nyní prostřednictvím
"BOHEMIA", akc. banky
FILIALKY Z NEW YORKU
1380 — 2nd Avenue, sev. záp. roh 72. ul.
Ložní listky všech společností do a z Evropy u firmy
Brodský & Sovák, Inc.
1380 — 2nd Avenue, sev. záp. roh 72. ul.
NEW YORK, N. Y.
Všem cestujícím věnuje se náležitá pozornost.
Zástupcové ve všech přístavech.
Zasílání balíků do Evropy. — Obstarávání vletení zá-
silek z Evropy. — Koupě a prodej cizozemských peněz. —
Veřejné notářství. 12-3m

MACH & MACH,
ZUBNÍ LÉKAŘI.
3. poschodi, Paxton Bldg., 308 16. a Farmanova ul.
Tel. Douglas 1086. Ind. Phone 6-1097.
OMAHA, NEB.
Nejlépe udržepa zubní lékařská ústředna se stře-
žnou. Nejmodernější pomůcky. Práce přes
řádky. Cený mírně.

Pozor! Pozor!
Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte ji nikdy
zadem, dokud jste se dříve nepřevedli, že nejede jiná kára opač-
ným směrem. Neopozornost může snadno býti příčinou vážné nehody.
Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu neštěstí.
Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Pozor na zrak!
Sklá na oči připravujeme
dle nejnovější metody. Má-
te-li slabý zrak, neodkládejte-
te, buďte to jen ku Vašemu
spěšnému.
Boleři hlavy, závrat, od-
straní často dobře přispě-
šené brýle.
Tisíce lidí jsme uspokojili.
Cený mírně. 25 tf
A. Cecha & Oldřich Cecha,
registrovaní
čestí optikové
1248 So. 13. Street, Omaha

Přestěhoval se
Dr. J.W. NOVÁK
český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Bldg.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206.
Rohová místnost na 4-
tém podlaží
nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Dou-
glas 5077.
Tel. residence, 915 Willi-
am ul., Douglas 6019.

ROYAL Pivo
Pivo
české pivo,
jest vařeno v nej-
lepší pivovare-
českého chmele,
českých sládek,
právě tak, jak se
vaří v Čechách

72 kvartů \$6.75

THE ROYAL BREWING CO.
300-12 West 6th Str., Kansas City, Mo.
Buk. B.